

* „Bramborski serski casnik wen dany wot Panka“ se imenuje slovenski časnik, ki ga v Košobusu (Cottbus) na Pruskem izdaja Tornov. Kratke politične pa tudi druge novice donša ta časniček v prav pohlevni obliki in preprostem slovenskem (wendisch) jeziku z nemškimi pismenkami vsaki teden enkrat na polovični pōli, pa mu je tudi cena silo majhna, za četert leta le 6 srebernih grošev. Kdor se želi na-nj naročiti ne zavolj obsežka, marveč zavoljo jezika, kakor sam tiskar Tornov pravi („weniger wegen des ergiebigen Inhaltes halber als wie in Anbetracht der Seltenheit der Sprache“), naj se oglasi pri bukvarju gosp. Giontini-tu v Ljubljani. V poskušnjo jezika podamo bravcem, ktere jezikoslovje mika, iz lista od 24. septembra sledeča prva dva oddelka: „Nowiny. Barliñu. Sachadnu Ssobottu, ako ten 20. September, jo ta kralejska Prinzessina Luwisa s' tym welikim Raschczom wot Badiñskeje tuder werowana hordowala. Nasch Kral a nascha Kralowka, wot togo welikego Manōbera starej Pschuskeje gluzñe nasslědk pschižonej, stej pschi tom ssamem Wěrowañu podla bylej a s'nima ta zela kralejska Wjaža a druga kralejska Huschyna. Tak jo nascha kralejska Wjaža s' Badiñskeju sassej do bliskeje Sswojžby stupila, kaž to starem Zassu tež juž ñekotare ras sse stalo jo, a kužda werna pschuska Hutschoba jo wunschujo, aby ten ssamy manželski Sswěstk byl jaden gluzny a žognowany, a Pschuska a Badiñska wěrne grommadu žaržalej we dobrem a tež slem Zassu. — Zož ten Prejss teje Trajdy nastupa, ga wostaño do ñeta hyschczěr Pscheñiza mjasy 7 a 8 Tolari ten weliki Korz, a Žyto 5 Tolari. Sa posñejschy Zass pak, ako sa te Mjasseze November a Dezembar jo Žito sa polpeta Tolara a na pschichadne Lěto sa Januar a Februar sa 4 Tolare a 10 tež 5 Silberkroschow ten Korz sjadnane hordowalo“.

* Pohvalile so „Novice“ letos in priporočile nemškim bravcem z zalimi podobami olepšano knjižico „Illustrirte geographische Bilder aus Oesterreich in Schilderungen aus Natur, Geschichte, Industrie und Volksleben“, — al kakor radi hvalimo, kar je hvale vrednega, tako moramo grajati tudi kar zasluži grajo. Ako se nove knjige pišejo zlasti take, ki popisujejo kraje, zgodovino, jezik, slovstvo itd. različnih narodov, bi se mogli pred vsem dobiti možje, katerim je dežela v vseh tistih razmerah znana, ki jih popisujejo, če ne, pridejo take smešnice na dan, kakor jih, opustivši pretres družih pomot, nahajamo v 2. zvezku na strani 61, kjer stojé sledeče verstice, ki se predstavljene v slovenski jezik z vsemi popakami imén takole glasijo: „V slovenskem jeziku je najstareje slovansko pismo zloženo, in v naj novejši dōbi so se prikazali kot slavljeni pesniki Pohlin, Wodnik, Zarnik, Preszern, Kastelik, Jupan in drugi, kterih pesmi so preproste, mične in globokega čutja“. — Marka Pohlin se je sicer, Bog mu daj dobro! pervega gramatkarja domišljeval, ko je svojo slabo gramatiko leta 1768 na svetlo dal, s ktero je, kakor gosp. prof. Metelko resnično pravi, le popačil, kar je bilo pred njim že popravljeno, — al kaj takega, da bo v letu 1856 v pervaka slovenskih pesnikov naj novejšega časa povzdignjen, si oholi slovničar gotovo nikdar mislil ni. Če taki sodniki o našem slovstvu sodijo, ali se je potem čuditi, ako slepec presoja malarja!! In koliko moremo potem od enacih popisov družih dežel verjeti, ker so morebiti tudi po ti meri!

Novičar iz raznih krajev.

Po dunajskih novicah so se 3. dan t. m. presvetli cesar s cesarico v Išel podali; god Njih Veličanstva je bil v saboto po vseh glavnih mestih cesarstva s cerkvenimi slovesnostmi obhajan. — Spet se je začelo govoriti od kronanja našega cesarja, ki je nek bilo le zavolj turške vojske odloženo, in po „Allgem. Zeit.“ ima to biti prihodnjo spomlad. — Turški sultan je poslal v spominek naši ce-

sarici brilijantast ovratnik. — Po več večjih mestih so se začele napravljati šole za fante, ki se tergovstva (kupčijstva) učijo, 4. dan t. m. se je taka nova šola začela tudi v Pragi, kamor hodi okoli 200 takih učencev iz mnogih dežel našega cesarstva. — Na Českem je še zmiraj toliko divjačine, da so lani na posestvih le treh grajšakov postrelili 75.958 repov. — Strašno prigodbo naznanjajo novice iz okolice Tulnske na Marskem; neki premožen posestnik se je peljal na sejm v mesto, v tem pa je njegova še le 26 let stara žena sama sebe in pa dvoje otrok (3 in 4 leta starih) sožgala v peči, kjer je kruh pekla; le poldrugo leto staro dete je pustila v zibelki. Kjer sta mož in žena prav zadovoljna in srečna brez vsega prepíra v zakonskem stanu živela, se ne more drugega misliti, kakor da je žena nenadoma znoréla in v tem hipu sebe in otroka v ognji končala. — Letos je za vse dobra letina. V Pečki na Ogerskem je povila neka kmetica svojemu možu peterčike: dvé punčiki ste prišle že mertve na svet, fantiči pa so vsi trije zdravi in močni. — Cesar Napoleon je prišel 2. dan t. m. iz toplíc domú v Pariz. Sedaj mislijo, da se bo kmali vedilo, pri čem so napolitanske homatije, ktere sedaj na bolj obračajo pozornost vsega sveta na-se, in to tolikanj bolj, kar je rusovska vlada pregovorila znano važno besedo, ktera je zlo pokrotila prejšno silo angležko-francozke vlade. Telegraf iz Pariza od 4. t. m. je prinesel novico, da se kralj napolitanski ne gane, ker vse zaupanje stavi na svojo armado in na svoje lacaróne. Nasproti pa se sliši, da kralj ne bo dolgo kljuboval kakor hitro bo vidil, da je Angležem in Francozom resnica, ker vse tiste njegove „velike priprave“ za vojsko so nek le prazen hrup. — Sliši se, da poslednjih 14 dni so v Parizu okoli tisoč oseb zaperli, ker jih dolžijo vdeležstva nove prekucije francozke. — Za nesrečnike na Francozkem, ki jih je zadela letos huda povodinj, so do 30. sept. nabrali že 11 milijonov in 300.000 frankov. Lepa milošnja! — Ker se maršal Narvaez že bliža Madridu, pravijo, da zadnja ura bje O'Donelu. Ker sam to dobro vé, odstavlja in prestavlja vikše vojaške poveljnike tako, da se bo mogel ob kaki sili zanašati na armado. Ubogi Španjolci! — „Serb. Dn.“ piše, da knez črnogorski misli sklicati na Cetinje veliki zbor vseh glavarjev svoje dežele, da se bojo posvetovali o nekterih deržavnih potrebah; med drugimi rečmi želi knez, da naj bi odsadaj vsaki Črnogorec in Berdjanin med 18. in 50. letom zavezan biti na vojsko hoditi; tudi želi knez, da bi noben črnogorsk tergovec letos ne kupoval žita na morji, ker on sam ga bo oskerbel obilno in prodajal po ceni, kakor ga bo kupil.

Zdravica.

Stara pesem iz Slovenskih goric na Štajarskem *).

Kar mi kolj rožic na sveti cveti,	} Se dvakrat poje.
Tak mi to vince naj lepše diši,	
Naj je zima ali spomlad,	
Naj je človek star al pa mlad,	
Vsaki mi píje to vince rad.	

Tak se tudi — I. I. — veselí,	} Se dvakrat poje.
Če en glažek vinca pred se dobí,	
Zdigni ga, nagni ga!	
Z veselím sercom vživi ga!	
Sej ti ga 'z serca privoš'mo vsi.	

Kteri krez glažek vina križ stori.	} Se dvakrat poje.
Tistega Bog nikolj ne zapusti;	
Tak tudi stor'mo mi,	
Sej nas Bog vse živi.	} Se dvakrat poje.
Sej nas Bog nikolj ne zapusti!	

Da mo šli enkrat po lon	} Se dvakrat poje.
Gor pred nebeški tron,	
Gor pred nebeški tron!	

*) Pesem to z napevom vred nam je poslal gosp. Dominik Čolnik, kakor jo je slišal iz ust svojega rajnega očeta, ki so jo radi popevali.